

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/72/2013
Identifikačné číslo spisu:	9013899077
Dátum vydania rozhodnutia:	29.10.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Emil Bdžoch
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:9013899077.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 29. októbra 2014 v senáte zloženom z predsedu JUDr. Emila Bdžocha a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci proti obvinenému P. H. a spol. vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 3 T 123/2002 o dovolaní obvineného Ing. A. C. podaného prostredníctvom obhajcu JUDr. Miloslava Krausa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 26. apríla 2012, sp. zn. 4 To 14/2012, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Ing. A. C. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III z 21. februára 2011, sp. zn. 3 T 123/2002 bol obvinený Ing. A. C. uznaný za vinného z trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. č. 248/1994 Z.z. spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

1. Obvinená P. Q. a obvinený Ing. A. C. ako konatelia spoločnosti C. a C. s.r.o., so sídlom v Bratislave, na F. č. XX, po vzájomnej dohode uviedli do omylu Q. a.s. Bratislava tak, že obvinený Ing. A. C. dňa 19. decembra 1996 v Bratislave, na J. ulici č. XX nahlásil v Q. a.s. B. poisťnú udalosť vo veci krádeže textilného tovaru zo skladu firmy C. a C. s.r.o., ku ktorej došlo v čase od 18.30 hod. dňa 6. decembra 1996 do 06.30 hod. dňa 9. decembra 1996 bez uvedenia výšky škody a zároveň uviedol, že tovar bol odcudzený zo skladu, ktorý bol zabezpečený kovovými dverami a dvoma bezpečnostnými zámkami s bezpečnostným konaním a elektrickou signalizáciou, hoci vedel, že uvedené skutočnosti sa nezakladajú na pravde.

Obvinená P. Q. dňa 9. decembra 1996 v Bratislave, na V. ulici č. X, na Obvodnom oddelení Policajného zboru Bratislava Nové Mesto, u obvineného npor. P. H. podala trestné oznámenie na neznámeho páchatel'a, ktorý vykonal vlámanie do skladu firmy C. a C. s.r.o. na J. ulici č. XX. tým spôsobom, že vylomil zámok zn. FAB a odstránil kovanie zámku a spôsobil škodu vo výške cca 2500 Sk na odcudzenom tovare, hoci mala vedomosť, že ňou uvedené skutočnosti sa nezakladajú na pravde.

Obvinený npor. P. H. ako policajný orgán PZ Obvodného oddelenia PZ Bratislava Nové Mesto v rozpore

s ustanoveniami § 30, § 31 ods. 1 písm. a/, písm. b/, § 66 písm. a/ Zákona SNR č. 410/1991 Zb., § 8 ods. 1, ods. 3 Zákona č. 171/1993 Z.z. na základe spisového materiálu Obvodného oddelenia Policajného zboru Bratislava Nové Mesto, ČTS: PZ-2961/96 vo veci trestného činu krádeže podľa § 247 ods. 1 písm. b/, ods. 2 Tr. zák. platného v čase spáchania skutku, vyhotovil sfaľšované uznesenie, ktoré bolo predložené Slovenskej poisťovni a.s., Bratislava pod ČTS: PZ-2961/96 zo dňa 12. januára 1997 pod menom por. U., v ktorom uviedol, že „skutku sa dopustil neznámy páchatel' tým spôsobom, že v Bratislave na J. ulici č. XX, v čase od 18.30 hod. dňa 6. decembra 1996 do 06.30 hod. dňa 9. decembra 1996 vykonal vlámanie do skladu firmy C. a C. s.r.o., Bratislava, kde neznámym predmetom vylomil bezpečnostný zámok na dvojítych dverách skladu a po vzniknutí do skladu z neho odcudzil rôzny tovar ku škode uvedenej firmy vo výške 3 142 804 Sk a na cudzom tovare za 1 129 142,13 Sk, hoci vedel, že uvedené skutočnosti sa nezakladajú na pravde, pričom na základe takto sfaľšovaného rozhodnutia a predloženého vyčíslenia údajne spôsobenej škody konateľmi firmy C. a C. s.r.o., Bratislava P. Q. a Ing. A. C. došlo dňa 3. apríla 1997 k plneniu poisťnej udalosti vo výške 3 445 856 Sk v prospech firmy C. a C. s.r.o., Bratislava, čím bola poškodenej organizácii Slovenská poisťovňa a.s., Bratislava spôsobená škoda vo výške 3 445 856 Sk.

2. Obvinená P. Q. ako konateľka spoločnosti C. a C. s.r.o. so sídlom v Bratislave, F. č. XX a obvinený Ing. A. C. ako konateľ spoločnosti C. a C. so sídlom v Bratislave, na O. č. XX, po vzájomnej dohode uviedli do omylu Q. a.s., Bratislava tým spôsobom, že obvinená P. Q. dňa 25. mája 1998 nahlásila v Bratislave na J. ulici č. XX., v Q. X. a.s., Bratislava poisťnú udalosť vo veci krádeže textilného tovaru zo skladu firmy C. a C. s.r.o., ku ktorej došlo dňa 21. mája 1998, bez uvedenia výšky škody a obvinený Ing. A. C. pri preverovaní poisťnej udalosti pracovníčkou Q. a.s. označil a sprístupnil iný sklad, nie ten, na ktorom bolo vykonané vlámanie neznámym páchatel'om, hoci vedeli, že nimi uvádzané skutočnosti sa nezakladajú na pravde.

Obvinená P. Q. dňa 22. mája 1998 na Obvodnom oddelení Bratislava Nové Mesto, na Šuňavcovej ulici č. 2 u obvineného npor. P. H. podala trestné oznámenie na neznámeho páchatel'a, ktorý vykonal vlámanie do skladu firmy C. a C. s.r.o., Bratislava, na J. ulici č. XX tým spôsobom, že v čase od 17.30 hod. do 20.55 hod. dňa 21. mája 1998 nezisteným predmetom poškodil zámok na dverách skladu, následne v zadnej časti skladu vytrhol mrežu okna, rozbil neznámym predmetom okno a po vniknutí do skladu odcudzil rôzny textilný tovar, hoci vedela, že uvedené údaje sa nezakladajú na pravde a firme bola spôsobená škoda, ktorú nevyčísľila.

Obvinený P. H. ako policajný orgán PZ Obvodného oddelenia Policajného zboru Bratislava Nové Mesto v rozpore s ustanoveniami § 47, § 48 ods. 3 písm. a/, písm. g/, písm. h/, písm. i/, písm. n/ Zákona č. 73/1998 Z.z., § 8 ods. 1, ods. 3 Zákona č. 171/1993 Z.z. na základe spisového materiálu Obvodného oddelenia Policajného zboru Bratislava Nové Mesto, ČTS: ORP-875/98 vo veci trestného činu krádeže podľa § 247 ods. 1 písm. b/, ods. 2 Trestného zákona platného v čase spáchania skutku, pod menom nstržm. V. vyhotovil sfaľšované uznesenia o uložení veci zo dňa 9. júna 1998 a opravné uznesenie zo dňa 8. júla 1998, pričom uznesenie o uložení veci bolo predložené Q. X. a.s., Bratislava, v ktorom uviedol, že „skutku sa dopustil neznámy páchatel' tým spôsobom, že v dobe od 17.30 hod. do 20.55 hod. dňa 21. mája 1998 v Bratislave na J. ulici č. XX vo dvore tým, vykonal vlámanie do skladu firmy C. a C. s.r.o. a to tým spôsobom, že neznámym predmetom vylomil bezpečnostný zámok - bezpečnostné zámky na dverách do skladu, následne vytrhol v zadnej časti skladu mrežu na okne, neznámym predmetom rozbil okno a po vzniknutí do skladu z neho odcudzil tovar v hodnote 3 980 000 Sk ku škode firmy C. a C. s.r.o. a 560 000 Sk na cudzom majetku, hoci vedel, že uvedené skutočnosti sa nezakladajú na pravde, pričom na základe takto sfaľšovaného rozhodnutia a predloženého vyčíslenia údajne spôsobenej škody došlo dňa 29. októbra 1998 k plneniu poisťnej udalosti vo výške 4 495 394 Sk v prospech firmy C. a C. s.r.o., Bratislava, čím bola poškodenej organizácii Q. X. a.s., Bratislava spôsobená škoda vo výške 4 495 394 Sk.

Za to bol odsúdený podľa § 250 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 40 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu troch rokov (§ 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák.).

Podľa § 228 ods. 1 Tr. por. bola mu uložená povinnosť solidárne s P. H. a P. Q.-O. nahradiť poškodenej strane Slovenskej poisťovni - Allianz a.s. so sídlom v Bratislave, Dostojevského rad č. 4 škodu vo výške 246 065,92 eur.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie (okrem iných) i obvinený Ing. A. C..

Krajský súd v Bratislave uznesením z 26. apríla 2012, sp. zn. 4 To 14/2012 i jeho odvolanie zamietol ako nedôvodné podľa § 256 Tr. por.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal obvinený Ing. A. C. prostredníctvom obhajcu JUDr. Miloslava Krausa dovolanie z dôvodu § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

V podstate v ňom poukázal na to, že trestnej činnosti, zo spáchania ktorej bol uznaný za vinného sa nedopustil a odsúdený bol len na základe nesprávneho vyhodnotenia vykonaných dôkazov. Navyše dal do pozornosti, že skutok mal byť spáchaný v roku 1996, k jeho spáchaniu sa nikdy nepriznal a za skutočnosť, že nahlásil reálnu stratu tovaru nemôže byť trestne stíhaný. Navyše od spáchania skutku do rozhodnutia o ňom uplynula neprimerane dlhá doba. Preto navrhol, aby dovolací súd zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu i jemu predchádzajúci rozsudok súdu prvého stupňa a „vydal rozhodnutie, ktorým pozastaví výkon napadnutých udalostí do doby rozhodnutia vo veci samej“.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že dovolanie proti napadnutému rozhodnutiu je prípustné (§ 368 ods. 1 a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 2 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 373 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por.

Dovolací súd po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že dovolateľom namietaný dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. v posudzovanom prípade splnený nebol.

Z ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. vyplýva, že dovolací súd nepreskúmava skutkové zistenia, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie súdu, teda nepreskúmava ani neúplnosť skutkových zistení ani nesprávne hodnotenie dôkazov a podobne. Rozsah jeho prieskumnej povinnosti je vždy vymedzený len dovolacím dôvodom, pre ktorý je dovolanie podané. Prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu dovolacieho dôsledne vychádza zo zásady, že trestné konanie je založené na princípe dvojinstančnosti. Dovolanie ani prostredníctvom tohto dovolacieho dôvodu nenahrádza riadne opravné prostriedky, ani iné mimoriadne opravné prostriedky, ktorých uplatnením možno riešiť niektoré nedostatky v skutkových zisteniach. Skutkový stav je v prípade rozhodovania o dovolaní hodnotený len z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené, teda či sú právne kvalifikované v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva. Na podklade tohto dovolacieho dôvodu teda nie je možné posudzovať a hodnotiť správnosť a úplnosť skutkového stavu v zmysle § 2 ods. 5 Tr. por., ani preverovať úplnosť vykonaného dokazovania a správnosť hodnotenia jednotlivých dôkazov podľa § 2 ods. 6 Tr. por., pretože to sú otázky upravené normami procesného práva a nie hmotným právom. tento záver zodpovedá skutočnosti, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom a rozhoduje o ňom najvyšší súd, kde nemožno znovu vytvárať, či zásadne meniť skutkové zistenia. Právna úprava spôsobu rozhodovania najvyššieho súdu predpokladá, že v tomto konaní nebude dokazovanie vykonané vôbec alebo len celkom výnimočne v značne obmedzenom rozsahu a zamerané výlučne na to, aby mohlo byť rozhodnuté o dovolaní (§ 379 ods. 2 Tr. por.).

Najvyšší súd vychádza z toho, že tento dovolací dôvod súvisí s nesprávnou aplikáciou zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu na zistený skutkový stav, ktorým je dovolací súd viazaný, prípadne nesprávnej aplikácie iných noriem hmotného práva. Dovolací súd hodnotí skutkový stav pri rozhodovaní o dovolaní, ktoré sa opiera o dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. len z toho hľadiska, či skutok, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného, bol v skutkovej vete rozsudku vymedzený tak, aby zodpovedal znakom skutkovej podstaty príslušného trestného činu.

V posudzovanej veci je nepochybné, že skutok pod bodom 1/ a 2/, zo spáchania ktorého bol obvinený Ing. A. C. uznaný za vinného naplňa všetky zákonné znaky trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zák., tak ako ho správne kvalifikovali súdy prvého i druhého stupňa.

Za toho stavu (keď obvinený namieta skutkové zistenia a hodnotenie vykonaných dôkazov) dovolací súd zistil, že dovolanie obvineného nenapĺňa ním uplatnený dovolací dôvod podľa písm. i/ § 371 ods. 1 Tr. por., preto ho podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.